บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ลิสซิ่ง กำเนิดขึ้นในโลกเมื่อปี พ.ศ 2497 แล้วจึงแพร่เข้าสู่ทวีปเอเชีย โดยเริ่มที่ประเทศญี่ปุ่น เมื่อ ปีพ.ศ 2503 และถือกำเนิดในประเทศไทยเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ 2521 เมื่อมีการจัดตั้งบริษัท ไทยโอเรียนท์ลิสซิ่ง จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของบรรษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำกัด ร่วมกับ บริษัทไทยโอเรียนท์ลิสซิ่ง(ประเทศญี่ปุ่น) จำกัด และกลุ่มสถาบันการเงินภายในประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนการลงทุนโดยการให้เช่าเครื่องจักรอุปกรณ์แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ต่อมาในปี พ.ศ.2522 ก็มีบริษัททิสโก้ลิสซิ่ง เกิดขึ้น และในปีต่อๆ มาก็มีบริษัทอื่นๆ เกิดขึ้นตามลำดับ เช่น บางกอกลิสซิ่ง โชวีลิสซิ่งประเทศไทยและกรุงเทพมิตซุยลิสซิ่ง เป็นต้น ในสมัยแรกๆ ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ ทรัพย์สินที่ให้บริการส่วนมากจะเป็นคอมพิวเตอร์เท่านั้น

เคยมีผู้วิเคราะห์ว่าธุรกิจลิสซิ่งจะเป็นธุรกิจที่มีบทบาทในการให้สินเชื่อในประเทศเป็นอย่างมากในอนาคตทั้งนี้เพราะในการประกอบกิจการทุกประเภทจำเป็นจะต้องมีการลงทุนซื้อหาสินทรัพย์สำหรับดำเนินกิจการเป็นจำนวนมาก อาทิเช่น เครื่องจักร เครื่องมืออุปกรณ์สำนักงานต่างๆ ตลอดจนอาคาร และ ที่ดิน เป็นต้น บางครั้งกิจการต่างๆ เหล่านั้นอาจขาดเงินทุนหมุนเวียนทำให้ไม่มีเงินทุนสำหรับซื้อหาสินทรัพย์สำหรับกิจการต่างๆ เหล่านั้นได้ ก็จำเป็นจะต้องกู้ยืมเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ แต่การกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนเหล่านั้นก็จำเป็นจะต้องหาหลักทรัพย์มาค้ำประกัน ปัญหาที่ตามมาก็คือกิจการเหล่านั้นอาจไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันอย่างเพียงพอ และบางครั้งกิจการต่างๆ เหล่านั้นอาจมีความต้องการใช้สินทรัพย์สำหรับดำเนินกิจการในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้นโดยมิได้มีความประสงค์ที่จะซื้อหรือใช้สินทรัพย์เหล่านั้นจนหมดอายุการใช้งานแต่ประการใด ดังนั้นแหล่งเงินทุนที่สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ของการประกอบกิจการประเภทต่างๆ ดังกล่าวได้ดีเป็นอย่างดีและกำลังเป็นที่นิยมกันมากในปัจจุบัน ก็คือธุรกิจลิสซิ่งนั่นเอง

นับตั้งแต่ปี พ.ศ 2530 ประเทศไทยได้มีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมจนเกิดความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจไปเป็นอันมากจึงทำให้ธุรกิจลิสซิ่งได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดี จนส่งผลทำให้เกิดบริษัทลิสซิ่งอื่นๆ อีกมากมาย แต่ในภาวะปัจจุบัน สถานการณ์เศรษฐกิจภายในประเทศอยู่ในภาวะวิกฤต เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงค่าเงินบาท และ เงินสำรองระหว่างประเทศที่ลดน้อยลงจนถึงภาวะที่ต้องกู้เงินจากต่างประเทศและ I.M.F ทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศขาดสภาพคล่อง ธนาคารพาณิชย์ไม่ปล่อยสินเชื่อ ส่งผลให้ธุรกิจต่างๆ เกิดการขาดสภาพคล่องด้วยเช่นกัน จนต้องแก้ไขปัญหาโดยการปลดพนักงาน เว้นการจ่ายโบนัสประจำปี หรืองดการขึ้นอัตราเงินเดือนประจำปี หรือบางรายต้องปิดกิจการไป แต่อย่างไรก็ตาม การประกอบธุรกิจบริษัทลิสซิ่งก็เป็นหนทางหนึ่งสำหรับเจ้าของธุรกิจที่ต้องการหาเงินเพื่อเสริมสภาพคล่อง การกู้ยืมจากลิสซิ่งจึงมีข้อได้เปรียบต่างจากแหล่งกู้เงินอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทเงินทุนอื่นๆ ในด้านวงเงินสินเชื่อที่มากกว่า, การไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน,การชำระเงินต่องวดมีมูลค่าคงที่ และอื่นๆดังแสดงในตาราง 1.1

ตาราง 1.1 แสดงข้อเปรียบเทียบระหว่างธุรกิจลิสซิ่ง ธุรกิจเช่าซื้อ และธุรกิจเงินกู้ระยะปานกลาง

ลักษณะ	ลิสซิ่ง	เช่าซื้อ	เงินกู้ระยะปานกลาง
1.วงเงินสินเชื่อ (คิดเป็นร้อยละต่อมูลค่าทุนของสินทรัพย์)	100%	70-80%	60-80%
2.ระยะเวลา	3-5	1-5	3-5
3.อัตราค่าเช่าดอกเบี้ย	คงที่	คงที่	ขึ้นลงตามสภาวะตลาด
4.หลักทรัพย์ค้ำประกันอื่น ๆ	ไม่มี	ไม่มี	อสังหาริมทรัพย์อื่น
5.การขออนุมัติการลงทุนในทรัพย์สิน	ไม่ต้อง	ต้อง	ต้อง
6.ผู้บันทึกบัญชีทรัพย์สิน	บริษัทลิสซิ่ง	ผู้เช่าซื้อ	ผู้กู้เงิน
7.ค่าใช้จ่ายที่หักได้	ค่าเช่าทั้งหมด	ดอกเบี้ยและค่าเสื่อม	ดอกเบี้ยและค่าเสื่อม

ตาราง 1.1 (ต่อ)

ลักษณะ	ลิสซิ่ง	เช่าซื้อ	เงินกู้ระยะปานกลาง
8.ค่าใช้จ่ายต่อเดือน	เท่ากันทุกเดือน	เดือนแรกสูงกว่าเดือนหลัง ๆ	เดือนแรกสูงกว่าเดือนหลัง ๆและขึ้นกับภาวะตลาดเงินด้วย
9.ภาษีมูลค่าเพิ่ม	ใช้เป็นภาษีซื้อได้	ใช้เป็นภาษีซื้อได้นอกจากรถยนต์นั่งไม่เกิน 10คน	ก.ภาษีการค้าใช้เป็นภาษีซื้อไม่ได้ ข.ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการซื้อรถยนต์นั่งใช้เป็นภาษีซื้อไม่ได้

จากข้อได้เปรียบของธุรกิจลิสซิ่งดังที่กล่าวไว้ข้างต้น จะเห็นได้ว่า บริษัทลิสซิ่งจำกัดจะมีบทบาทสำคัญมากต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพราะเป็นแหล่งระดมเงินทุนและใช้เงินทุนต่างๆ เพื่อการกู้ยืมอีกแห่งหนึ่งนอกเหนือจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ ตลอดจนยังมีกฎหมายคุ้มครองทั้งผู้ดำเนินกิจการและผู้บริโภค อีกด้วย

สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือบริษัทลิสซิ่งมีส่วนช่วยพัฒนาตลาดเครดิตเพื่อการบริโภคเป็นอย่างมาก ถึงแม้ธุรกิจประเภทนี้มีความเสี่ยงสูงมากแต่ก็ได้รับผลกำไรที่สูงเช่นเดียวกัน ซึ่งธนาคารพาณิชย์ไม่นิยมทำธุรกรรมประเภทนี้เนื่องจากถูกควบคุมอัตราดอกเบี้ยจากกระทรวงการคลัง และไม่สามารถจะปล่อยสินเชื่อได้ถึง 100% ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจลิสซิ่งจึงต้องเข้าใจแผนงานและต้องวางแผนกลยุทธ์ต่างๆเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการให้เช่าแบบลิสซิ่งนั้นมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ผู้เช่าจะแจ้งรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสินทรัพย์ที่ต้องการเช่าไปยังผู้ให้เช่า เช่น ประเภทและขนาดของสินทรัพย์ ประโยชน์และอายุการใช้งานโดยประมาณของสินทรัพย์ (เพื่อให้ช่วยในการกำหนดอายุของสัญญาเช่าเบื้องต้น) ราคาซื้อ และ ระยะเวลาการชำระเงินที่ผู้ผลิตและผู้ขายกำหนดไว้ วันกำหนดส่งอุปกรณ์ สถานที่ตั้ง ตัวแทนจำหน่ายหรือผู้ผลิตรายละเอียดของโครงการ และฐานะทางการเงินผู้เช่า

2. เมื่อได้รับรายละเอียดต่างๆ จากผู้เช่าแล้ว ผู้ให้เช่าจะพิจารณาความเหมาะสมของลักษณะต่างๆ ของสินทรัพย์ที่ต้องการเช่า ตัวแทนจำหน่ายหรือผู้ผลิตจะวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ ฐานะทางการเงินของผู้เช่า (โดยวิเคราะห์งบการเงินเพื่อพิจารณาอัตราส่วนที่สำคัญ ๆ ในลักษณะเดียวกับการให้สินเชื่อ) ใบแจ้งยอดธนาคาร (Bank Statement) แหล่งที่มาของวัตถุดิบ การชำระค่าวัตถุดิบให้กับผู้ขาย การผ่อนชำระเงินกับสถาบันการเงินอื่น ๆ รวมถึงการเดินทางไปเยี่ยมชมโรงงานของผู้เช่า

3. เมื่อพิจารณาเห็นว่าเหมาะสมและเห็นควรสนับสนุน ผู้ให้เช่าจะติดต่อกับตัวแทนผู้จำหน่ายหรือผู้ผลิต เพื่อขอทราบรายละเอียดต่างๆ ที่นำมากำหนดเป็นเงื่อนไขต่างๆ ในการให้เช่ากับผู้เช่า เช่น จำนวนงวดการผ่อนชำระที่ต้องชำระและอายุการเช่า หากผู้เช่าเห็นด้วยและยินยอมตกลงตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนด ก็จัดทำสัญญาเช่าขึ้น แต่เพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดขึ้น ก่อนตกลงทำสัญญาจึงมักตกลงกันในเรื่องการประกันภัยสินทรัพย์ระหว่างคู่สัญญาเช่าด้วย โดยทั่วไปผู้ให้เช่าทำประกันภัยเพื่อคุ้มครองสินทรัพย์ที่ขอเช่าทุกรายการ โดยผู้เช่าจะเป็นฝ่ายชำระค่าเบี้ยประกันภัยและระบุให้ผู้เช่าเป็นผู้รับผลประโยชน์การประกันภัย จะต้องมีผลบังคับทันทีเมื่อผู้เช่าได้รับสินทรัพย์จากตัวแทนจำหน่ายโดยผู้ให้เช่าจะเป็นผู้เก็บรักษากรมธรรม์ประกันภัย และ เมื่อคุ้มครองของประกันภัยแต่ละปีสิ้นสุดลง ผู้ให้เช่าจะติดต่อให้ผู้เช่าจัดทำประกันภัยต่อทันที

4. เมื่อจัดทำสัญญาเช่าเสร็จสิ้น ผู้ให้เช่าจะติดต่อกับตัวแทนจำหน่ายหรือผู้ผลิตเพื่อสั่งซื้อสินทรัพย์ตามที่ผู้เช่าต้องการ โดยออกใบสั่งซื้อไปให้กับตัวแทนจำหน่ายและจัดส่งสินทรัพย์ให้ผู้เช่าตรงตามกำหนดเวลาในสัญญาโดยสินทรัพย์นั้นอาจจะจัดส่งไปยังผู้เช่าโดยตรงหรือจัดส่งให้กับผู้ให้เช่าก่อนแล้วจึงจัดส่งไปยังผู้เช่าก็ได้ หลังจากนั้นผู้ให้เช่าจะดำเนินการจ่ายค่าสินทรัพย์ให้แก่ตัวแทนจำหน่าย และจัดให้มีการแจ้งเอาประกันภัยสินทรัพย์ ในการจัดทำ

ประกันภัย ผู้เช่าสามารถเลือกทำประกันภัยกับบริษัทประกันภัยรายใดก็ได้ที่ผู้ให้เช่าพิจารณาเห็นว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมและมีชื่อเสียงเป็นที่น่าเชื่อถือ และหากผู้เช่าต้องการคำแนะนำ ผู้ให้เช่าก็มีรายชื่อบริษัทประกันภัยที่ลูกค้าส่วนใหญ่ของผู้ให้เช่าเลือกใช้บริการอยู่เสนอพิจารณา

5. เมื่อผู้เช่าได้รับสินทรัพย์ตามที่ต้องการ ก็เริ่มชำระค่าเช่าตามที่ระบุไว้ในสัญญาเช่า ผู้เช่าสามารถผ่อนชำระกับผู้ให้เช่าได้หลายวิธี เช่น ให้พนักงานเก็บเงินของผู้ให้เช่าไปรับชำระโดยเช็คลงวันที่ล่วงหน้า ชำระโดยทางธนาณัติ ชำระผ่านธนาคาร โดยผู้ให้เช่าจะออกใบเสร็จรับเงินไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้การผ่อนชำระค่าเช่าจะต้องกระทำทุกเดือนโดยปกติ จะมีระยะเวลาเฉลี่ยผ่อนผันอยู่ที่ 36-48 เดือน

6. ในระหว่างการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ตามสัญญาเช่า ผู้เช่าอาจมีหน้าที่ดูแลรักษาซ่อมแซมหรือชดใช้ค่าเสียหายอันอาจเกิดขึ้นแก่สินทรัพย์

7. ในสัญญาเช่าจะมีใบแนบต่อท้ายสัญญาระบุผู้เช่ามีสิทธิที่จะเช่าต่อหรือซื้อสินทรัพย์นั้นในราคาต่ำมาก (Bargain Purchase Option) หรือส่งคืนสินทรัพย์กลับไปยังผู้ให้เช่าต่อไป เนื่องจากราคาของสินทรัพย์จะมีการคำนวนรวมไว้ในสัญญาแต่แรกแล้วไม่ว่าผู้เช่าจะเลือกทางเลือกใด ราคาที่ผู้เช่าจะสามารถซื้อสินทรัพย์จึงต่ำมาก

8. เมื่อผ่อนชำระค่าเช่าครบถ้วน ผู้เช่าอาจจะติดต่อขอซื้อสินทรัพย์ที่ให้เช่าในราคาที่ตกลงกันไว้ในสัญญา

9. ในกรณีผู้เช่าค้างชำระค่าเช่า ผู้ให้เช่าจะมีมาตรการควบคุมสินเชื่อดังนี้

9.1 หน่วยงานเก็บเงินของผู้ให้เช่าจะติดตามทวงถามจากผู้เช่าทันที โดยการติดต่อกับผู้เช่าด้วยตนเองและส่งจดหมายทวงถาม

9.2 หากผู้เช่าค้างชำระติดต่อกันเกินกว่า 3 งวด ก็จะนำรายละเอียดของผู้เช่าเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการตรวจทานของผู้ให้เช่าซึ่งมักจะมีการประชุมเป็นประจำทุกเดือน เพื่อกำหนดแนวทางในการติดตามหนี้ค้างชำระนั้น

9.3 หากผู้เช่ายังคงค้างชำระต่อไป ผู้ให้เช่าจะมอบหมายให้หน่วยงานเร่งรัดและหน่วยงานติดตามสินทรัพย์ดำเนินการติดตามสินเชื่อที่มีปัญหาดังกล่าวเพื่อนำสินทรัพย์ที่ให้เช่ามาทำการประมูลขาย

9.4 ในกรณีไม่สามารถติดตามยึดสินทรัพย์คืนมาได้หรือในกรณีที่ขายประมูลสินทรัพย์ที่ยึดมาได้แต่ได้เงินมาไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้คงเหลือ ผู้ให้เช่าจะมอบหมายให้หน่วยงานด้านกฎหมายดำเนินการทางกฎหมายกับผู้เช่าและผู้ค้ำประกันต่อไป

10. ผู้ให้เช่าจะทำการประมูลขายสินทรัพย์ที่ยึดมาโดยเฉลี่ยประมาณ 3 เดือนครั้ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนสินทรัพย์ที่ยึดมาว่ามีจำนวนเหมาะสมที่จะทำการประมูลขายหรือไม่ โดยผู้ให้เช่าจะทำการโฆษณากำหนดการประมูลขายสินทรัพย์ยึดคืนในหนังสือพิมพ์ เพื่อให้ผู้สนใจได้รับทราบ

สรุปขั้นตอนทั้ง 10 ขั้นตอนของระบบการเช่าแบบลิสซิ่ง สามารถนำมาเขียนแผนภูมิแสดงระบบการดำเนินธุรกิจแบบลิสซิ่งได้ดังนี้

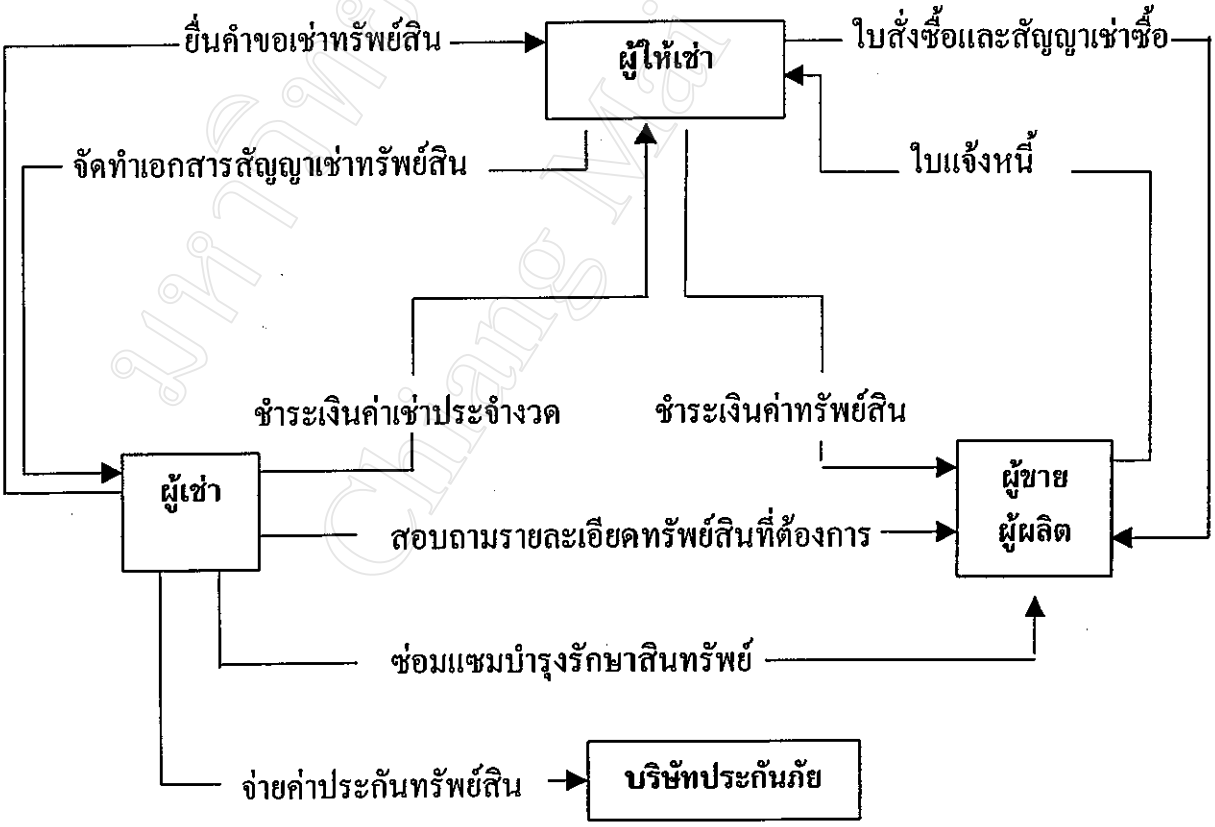

แผนภูมิ 1.1 ขั้นตอนระบบการเช่าแบบลิสซิ่ง

ภาวะการแข่งขันของตลาดลิสซิ่งในปัจจุบัน เป็นภาวะที่แข่งขันกันค่อนข้างสูง ดังจะเห็นได้จากความนิยมของผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจลิสซิ่งอยู่แล้วขยายสาขาลิสซิ่งของตนออกไปอีกหลายสาขาเพื่อเจาะกลุ่มลูกค้าให้มากที่สุด และมีผู้ประกอบการรายใหม่ๆ เปิดกิจการให้บริการสินเชื่อ ในนามลิสซิ่งมีอีกมาก ดังนั้นการที่ลิสซิ่งใดจะสามารถหากลยุทธในการบริการเพื่อดึงดูดใจลูกค้าให้มาใช้บริการนั้นไม่ใช้เรื่องง่าย การหาปัจจัยที่สำคัญที่จะตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้น คงจะต้องเข้าใจถึงพฤติกรรมของผู้เช่าด้วยเป็นอย่างดี จึงจะทำให้กิจการได้กำไรสูงสุด (Maximized Profit) ในส่วนของผู้วิจัยจะทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการกู้ยืมเงิน ของบริษัทลิสซิ่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจะเน้นศึกษาประชากรผู้เช่าที่เป็นผู้เช่าในนามบุคคลธรรมดา เพื่อที่จะได้ผลสรุปที่ถูกต้องตรงกับภาพรวมของตลาดที่ผู้บริโภค(ผู้เช่า)เป็นเจ้าของตลาดโดยรวมทั้งหมด และ การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะมุ่งเน้นศึกษาปัจจัยที่จูงใจให้มีการใช้บริการกู้ยืมเงิน ของบริษัทลิสซิ่งในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยการเน้นพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อลูกค้าในการติดต่อและขอใช้บริการ และศึกษาปัญหาที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจ ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้จะนำไปใช้วางแผนและพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับธุรกิจลิสซิ่ง ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริการเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้บริโภคหรือผู้เช่าต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเลือกใช้บริการกู้ยืมเงินจากบริษัทลิสซิ่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้คาดว่าจะสามารถนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์และกำหนดทิศทางและกลยุทธในการดำเนินงานของผู้ประกอบการ โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรบุคคล,งบประมาณ และ เวลา รวมทั้งทรัพยากรอื่นๆ ของบริษัทลิสซิ่งที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเลือกใช้บริการกู้ยืมเงินของบริษัทลิสซิ่งว่ามีเหตุผลใดในการเลือกใช้บริการ โดยจะทำการศึกษาและสำรวจข้อมูลจากกลุ่มผู้ที่กำลังใช้บริการกู้ยืมของบริษัทลิสซิ่งจำกัด ที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จะเน้นศึกษาธุรกิจลิสซิ่งที่บริการสินเชื่อโดยวิธีการเช่าซื้อ ซึ่งจะเป็นการทำสัญญาเช่าซื้อระหว่างบริษัทลิสซิ่งกับทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การให้เช่าแบบลิสซิ่ง หมายถึง การให้เช่าทรัพย์สินที่ผู้ให้เช่าจัดหามาจากผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่ายหรือทรัพย์สินซึ่งยึดได้จากผู้เช่ารายอื่น เพื่อให้ผู้เช่าได้ใช้ประโยชน์ทางด้าน อุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอย่างอื่นเป็นด้านการค้าปกติ โดยผู้เช่ามีหน้าที่ต้องบำรุงรักษาและซ่อมแซมทรัพย์สินที่เช่า ทั้งนี้ผู้เช่าจะบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเพียงฝ่ายเดียวไม่ได้ แต่ผู้เช่ามีสิทธิจะซื้อหรือเช่าสินทรัพย์นั้นต่อไปในราคาหรือค่าเช่าที่ตกลงกันได้

การให้เช่า หรือ เช่า หมายถึง การให้เช่าหรือการเช่าในแบบลิสซิ่ง

ทรัพย์สิน หมายถึง ทรัพย์สินที่ให้เช่าแบบลิสซิ่ง

ราคาเงินสด หมายถึง ราคาที่พึงซื้อขายทรัพย์สินที่ให้เช่ากันได้ในท้องตลาดด้วยเงินสด ณ วันทำสัญญาเช่า

ภาษีขาย หมายถึง ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการได้เรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ เมื่อกิจการได้ขายสินทรัพย์หรือให้บริการ

ภาษีซื้อ หมายถึง ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการได้จ่ายให้กับผู้ขายสินค้าหรือ ผู้ให้บริการ เมื่อได้ซื้อสินค้าหรือนำมาใช้กิจการของตนเอง

ภาษีที่ต้องชำระ หมายถึง การนำภาษีขาย และ ภาษีซื้อมาเปรียบเทียบกันซึ่งภาษีซื้อและภาษีขายจะต้องเป็นรายการค้าที่เกิดขึ้นในเดือนเดียวกัน ซึ่งจะสรุปได้คือ

(1) หากภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อ ผลแตกต่างที่เกิดขึ้นจะต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มให้กับสรรพากร

(2) หากภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ผลแตกต่างที่เกิดขึ้นผู้ประกอบการสามารถขอคืนภาษีหรือนำไปเครดิตภาษีขายในเดือนถัดไป

เงินลงทุน หมายถึง ผลรวมของราคาเงินสดและค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่บริษัทเงินทุนต้องชำระเพื่อการได้มาซึ่งทรัพย์สิน เช่นค่าขนส่ง ค่าภาษีอากร และค่าเบี้ยประกันเป็นต้น

เงินล่วงหน้า หมายถึง เงินที่ผู้เช่าต้องจ่ายล่วงหน้าครั้งแรก เมื่อทำสัญญาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของราคาค่าเช่าตามสัญญาต่างหากจากค่าเช่ารายงวด